

Hanne Severinsen (V):

Jeg skal forsøge at gøre min tilslutning på venstres vegne endnu kortere: jeg tilslutter mig den foregående taler.

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg har fået besked om at gøre det endnu kortere. Det er ikke sikkert, det lykkes mig. Jeg ville da gerne være imødekommende, men jeg kan altså ikke, for jeg tror stadig væk, at selv om der ikke vil være nogen virkninger på teaterområdet og på billetkøbsordninger på teaterområdet af det her, så kan der altså i forbindelse med store sportskampe, store fodboldkampe, store beatkoncerter, store rockkoncerter og sådan noget, godt blive tale om billetjobberi, hvis man lukker op for det. Så lad dog dette lille forslag ligge dér, hvor det har ligget siden 1929, og få sin virkning, hvis der en gang imellem er brug for det.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det var den socialdemokratiske ordfører, der spurgte, hvem den gældende ordning ville genere. Svaret er vel billethajer. Men så er spørgsmålet, om vi har billethajer, og om der er fare for at få dem. Jeg ved det ikke, det må jo være gode tider for teatret, når man ligefrem er nødt til at indføre et værn mod billethajer. Men jeg vil gerne være med til at se på det, og er der den fare, som fru Ingerlise Koefoed omtalte, så kan vi beholde loven, og eksisterer den ikke, så kan vi da godt afskaffe den.

Bente Juncker (CD):

Jeg skal på centrum-demokraternes og kristeligt folkepartis vegne give tilslutning til forslaget.

Arentoft (FP):

Jeg havde også tænkt mig blot at gå op og sige, at vi kan tilslutte os forslaget, men nu stiller hr. Ole Espersen det spørgsmål: hvor ligger afbureaukratiseringen i dette forslag?

Jeg skal ikke svare for ministeren, men hvis jeg skulle svare for mig selv, så ville jeg sige, at her ophæver man en lov fra 1919, hvor det faktisk har været ganske umuligt at kontrollere, om den nogen sinde er blevet fulgt. Det er muligt, at man har fundet nogle enkelte tilfælde, hvor nogle har solgt billetter,

de har købt, for en højere pris, men det er tåbeligt at have love, som simpelt hen ikke kan overholdes, og som ikke kan kontrolleres. For at nævne et parallelt eksempel: når hastighedsgrænserne nu bliver løftet, så bliver vi næsten alle sammen gjort til lovovertrædere. Det gør man også med den gamle lov her, så det er kun godt, at den bliver ophævet.

Tinning (VS):

Vi ville meget gerne kunne støtte det her, og hvis vi levede i et samfund præget af et righoldigt kulturudbud og social lighed, så ville vi selvfølgelig støtte det, for så var billethajer noget, man kunne gå og kigge på på museer. Men sådan er det jo ikke, og vi har en regering, der fører en politik, der, om jeg så må sige, bestandig bidrager til, at der kommer flere og flere billethajer dag for dag, for sagen er jo, at de rige bliver rigere, og de fattige bliver fattigere, og det er klart, at den slags omstændigheder næsten føder billethajer. Så vi er nødt til at gå imod.

Jeg er i øvrigt enig med hr. Arentoft i, at selvfølgelig er det en diskussion værd, og det kunne måske ændre vores holdning til, om man partout skal opretholde en lov, som notorisk ikke bliver overholdt. Der er ikke nogen, der gør noget for at sørge for, at loven bliver overholdt. Enhver ved, hvor man kan finde billethajerne. Man kan gå ud og kigge på dem, hver gang der f.eks. er fodboldlandskamp og alle mulige andre steder. Jeg mener også, at enten må man gøre det ene eller det andet.

(Kort bemærkning).

Arentoft (FP):

I aviserne ser man billeder af folk, der har lejret sig ved Det kgl. Teater et døgn i forvejen med soveposer og alt muligt, og de får lov til at købe 2 eller 4 billetter. Jeg kan ikke se, at der er noget som helst forkert i, at de kan afhænde dem til en lidt højere pris, så de tjener et par håndøre.

Ministeren for kulturelle anliggender (Mimi Stilling Jakobsen):

Hr. Ole Espersen spurgte, hvem der var generet af de regler. Jeg har egentlig vendt ræsonnementet om og sagt: hvem har overhovedet glæde af denne lov? Det var der ik-